

Příběhy

policejní stanice

Pavel Gregr

Obsah :

Předmluva.....	5
Zvláštní oznamovatel.....	7
Noční hlídka.....	16
Drobné poranění.....	21
Kontrola.....	28
Pietní chvílka.....	38
Věčná oznamovatelka.....	44
Ohledání těla.....	54
Těžká služba.....	66
Kontrola vozidla.....	81
Majáles.....	91
Mrtvola v bytě.....	101
Malý omyl.....	119
Předmět doličný.....	126
Výcvik.....	138
Obyčejný den.....	146

Ve vysílačce to zašumělo, a pak uslyšel Hrubý zkreslený hlas operačního.

„Práh 1000, Práh 1000. Pro všechny hlídky. Právě dochází ke vloupání do vozidla Škoda PickUp v Novohradské 18.“

Ospalost z Hrubého rázem spadla. Nejen že uvedená ulice byla v jejich rajónu, ale navíc to byla jedna z ulic, kterou projížděl sotva před pár minutami.

Rychle tedy do vysílačky ohlásil, že relaci přijal a jede na místo. Zatímco prudkým manévrem otáčel vozidlo do protisměru, slyšel jak se ve vysílačce ozývá jejich druhá hlídka, která té noci byla venku a ještě dvě další auta kolegů z pohotovostní jednotky.

Nic z toho zřejmě nijak nerušilo Panského, který pořád spokojeně spal, se šťastným úsměvem na tváři.

„Ty vole, Tome, vstávej,“ dloubl do něj Hrubý loktem a Panskému zmizel úsměv z tváře jako mávnutím kouzelného proutku. Rychle zamrkal očima, a pak tázavě pohlédl na Hrubého, který divoce šlapal na plyn.

„Vloupáčka do auta v Novohradský,“ prohodil k němu Hrubý, „pašík ještě na místě.“

Panský se v sedadle narovnal a automaticky si rukou přešel přes pouzdro se zbraní.

Na místo činu jim zbývalo jen několik desítek vteřin cesty. Už vjeli do ulice Novohradské a Hrubý si v hlavě rychle promítal, kde se nachází dům s číslem popisným

„Jaký číslo?“ ptal se Panský.

„Osumnáct.“

„To je ještě támhle kus dál,“ netrpělivě nadskakoval Panský v sedadle.

Policejní auto opět zrychlilo, popojelo ještě několik desítek metrů a zastavilo před domem s číslovkou 18.

Zatímco Hrubý otevřel dveře, vystoupil a začal se rozhlížet kolem dokola, tak Panský vzal do ruky mluvítko vysílačky a snažil se od operačního zjistit nějaké podrobnosti.

Hrubý už zahlédl nějakého člověka, který odcházel rychlejším krokem po chodníku a na sobě měl černou mikinu s kapucí přes hlavu.

„Pašík má mít černou mikinu a kapuci na hlavě,“ hlásil z útrob vozidla Panský.

Hrubý nadskočil jako na pérku a okamžitě zahromoval do ranního ticha.

„Policie České republiky. Stůjte.“

Na zakuklence měl výkřik úplně opačný efekt. Krátce se ohlédl na policistu a pak se rozběhl ulicí. Hrubý vyrazil za ním, rukama si přidržoval opasek s pistolí a v duchu nadával na nepraktickou výstroj policie.

Na druhém konci ulice se objevilo další pomalované vozidlo policie. Když je zakuklenec zaregistroval, chvíli zaváhal a potom se rozběhl mezi domy, směrem k nedalekému parčíku. Policejní vozidlo zastavilo a vyskočili z něj dva policisté v černých policejních kombinézách a přidali se k pronásledování.

Ufuněný Hrubý ještě přidal a pomaličku začal zkracovat vzdálenost, která jej dělila od prchajícího podezřelého. Když jej doběhl na vzdálenost asi deseti metrů, tak se podezřelý ohlédl. Když spatřil, že se policista stále přibližuje, tak sáhl do kapsy mikiny a poté něco prudkým pohybem odhodil do trávy a pokračoval v běhu.

Hrubý zpomalil, aby se podíval co podezřelý odhodil a umožnil tak oběma členům pohotovostní jednotky, aby jej předběhli.

„Žeňte ho dál,“ volal za nimi Hrubý, „já kouknu co odhodil.“

Snažil se tvářit, že jej od pronásledování odradila jen starost o věc, které se podezřelý zbavil. Ve skutečnosti byl rád, že se mohl zastavit. Už mu moc sil nezbývalo a tak se na chvílku předklonil, aby se vydýchal.

Když za sebou uslyšel příjíždějící vozidlo, rychle začal předstírat, že je předkloněn proto, aby pořádně okouknul odhozenou věc. Na trávníku ležel malý lesklý vystřelovací nožík.

Hrubý se narovnal a pomalu otočil. Z auta právě vystupoval Panský, který se s tím nijak nemazal a vjel do parku autem, snažíce se využívat úzkých chodíčků. Jeho příkladu následovalo další policejní auto, ve kterém Hrubý poznal druhé vozidlo jejich oddělení. Uvnitř seděli dva mladí policisté nadstrážmistr Čížek a nadstrážmistr Kolenatý.

„Zůstaňte tady a hlídejte ten odhozený nožík,“ instruoval Hrubý své kolegy, „já se sem potom vrátím s výjezdovkou.“

Pak rychle nastoupil do auta k Panskému. Než se stihl Panský rozjet, tak ještě Hrubý vystrčil hlavu z okna dveří a raději dodal :

„Hlavně na ten nůž nesahejte.“